

Катерина Дударчук
кандидат географічних наук
доцент кафедри географії України і туризму
*Тернопільський національний педагогічний
університет імені Володимира Гнатюка*

ПРИКЛАД, ЯКИЙ НАСЛІДУВАТИМУ ЗАВЖДИ

Ольга Володимирівна була Людиною з великої літери у всіх сферах її життєдіяльності.

З малих років я знала її як люблячу та турботливу тітку. Ольга Володимирівна завжди піклувалася про нас, як про рідних дітей. Своєю порадою завжди вміла розвіяти мої сумніви, при нагоді – розрадити, а коли треба – і настановити на правильний шлях.

З маленьких років я бачила поруч із собою жінку, яка була привітною, гостинною, начитаною. Пам'ятаю, коли приходила з сестрою у гості до Ольги Володимирівни, вона завжди знаходила якусь цікаву книгу у своїй великій домашній бібліотеці та давала мені прочитати. Так вона нам прищепила любов до читання. Коли ми приїжджали до села, Ольга Володимирівна завжди хвалила за виконану роботу, а за невиконану могла й пожурило. Так вона прищепила нам любов до праці. Надихала тітка нас на багато речей. Моя любов до подорожування – це теж її заслуга.

Згадую один випадок. Коли я була школяркою, Ольга Володимирівна взяла мене на екскурсію, яку вона організувала для студентів, до Хотина. У той день вона запам'яталася мені навдивовижу щасливою, ідучи поруч із Дітчуком Ігорем Львовичем та милуючись величчю фортеці. Вираз задуманості, притаманний зазвичай її обличчю, змінився усмішкою. Із захопленням викладачі розповідали студентам про місцеві пам'ятки та природу, а студенти слухали їх із задоволенням.

Можливо, саме завдяки цій подорожі, в яку мене взяла з собою Ольга Володимирівна, у мене зародилося бажання пов'язати своє життя та професійну діяльність із туризмом.

Навчаючись на спеціальності «Туризм», я неодноразово зверталася до Ольги Володимирівни за порадою: як правильно написати курсову чи як скласти доповідь. Вона завжди мене вела шляхом працелюбності, казала: «Якщо хочеш чогось досягти, працюй над собою. Багато читай, сумлінно навчайся».

Студенти на географічному факультеті завжди відгукувалися про неї з невимовною повагою як про талановитого, справедливого, чуйного вчителя.

Ольга Володимирівна кожного студена розуміла, кожного поважала, кожного любила, усіх справедливо оцінювала.

Ольга Володимирівна, як педагог, була прикладом для багатьох викладачів, оскільки вміла зацікавити аудиторію навіть, здавалося б, найнуднішим предметом у світі (математичні методи в географії студентам давалися легко після її цікавих лекцій).

Під опікою Ольги Володимирівни я у 2010 році почала працювати в кафедрі географії України і туризму. Відтоді пізнала її не лише як люблячу тітку та безцінного педагога, а й як навдивовижу справедливого і толерантного завідувача. Ольга Володимирівна завжди була вимогливою і справедливою до підопічних. Через своє серце проносила усі успіхи та невдачі своїх колег, переживаючи за кожного з нас.

Щиро радіючи успіхам підопічних, Ольга Володимирівна була щаслива з ними працювати. Вона, як рушій кафедри, штовхала колектив до розвитку, сама завжди перебувала у русі. Прийшовши з лекції, сідала за свій стіл і одразу бралася до іншої роботи: писала відгуки чи статті, займалася кафедральною документацією. Не допускала застійних явищ на кафедрі: пам'ятала, хто ще не вдосконалив робочих програм чи не заповнив журнал взаємовідвідування, вчасно нагадувала про це підопічним.

Ольга Володимирівна була сучасним дослідником. Вона слідкувала за останніми новинами не лише в географії, а й в усіх суспільних сферах, тому і її праці завжди мали актуальний характер. Завжди вчилася та самовдосконалювалася, мала насагу до нових звершень.

Ольга Володимирівна постійно працювала, не покладаючи рук. Як на роботі, так і вдома намагалася все встигати, немов потужний двигун. Поспішала жити, все хотіла досягнути, ніяких справ не залишала на завтра... Та передчасно згоріла, як свічка.

Досі не можу повірити, що вона вже рік як не з нами. Іноді на роботі здається, що ось-ось вона відчинить кафедральні двері, зайде усміхнено, як завжди, та попросить гарячої кави. Боляче минати її кабінет, в якому вона провела стільки часу свого життя.

Тяжко описати тугу сім'ї, яка несподівано втратила люблячу матір, тітку, сестру, доньку; студентів, які втратили учителя з великим серцем; колег, які втратили енергійного, надзвичайно освіченого та демократичного керівника. Відхід у вічність Ольги Володимирівни став невимовною втратою для Західноукраїнської суспільно-географічної школи, яка втратила чудового науковця.

Багатогранна Людина назавжди залишиться у моєму серці, її приклад для наслідуватиму завжди.